

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä tammikuuta 2011

34/2011

Laki rehulain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä tammikuuta 2011

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rehulain (86/2008) 8 §,
muutetaan 3 §:n otsikko ja johdantokappale sekä 5 ja 12 kohta, 5, 7, 9, 14 ja 15 §, 18 §:n 1 momentti, 21, 31 ja 32 §, 41 §:n 1 momentin 3 kohta ja 46 §:n 3 kohta sekä
lisätään lakiin uusi 15 a § seuraavasti:

3 §

Euroopan unionin rehulainsäädäntö

Jollei muussa laissa säädetä toisin, tätä lakia sovelletaan myös seuraavien rehuja ja rehuvalvontaa koskevien Euroopan unionin säädösten sekä niiden nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvontaan:

5) muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 1069/2009 (*sivutuoteasetus*);

12) rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston

asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 767/2009 (*markkinoille saattamista ja käyttöä koskeva asetetus*);

5 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *rehulla* yleisen elintarvikeasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa määriteltä rehua;
- 2) *rehuaineella* markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 3 artiklan 2 kohdan g alakohdassa määriteltä rehuainetta;

HE 192/2010
MmVM 21/2010
EV 236/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 767/2009 (32009R0767); EUVL N:o L 229, 1.9.2010, s.1.
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 1069/2009 (32009R1069); EUVL N:o L 300, 14.11.2009, s. 1

3) *rehuseoksella* markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 3 artiklan 2 kohdan h alakohdassa määriteltyä rehuseosta;

4) *rehun lisäaineella* EY:n lisäaineasetuksen 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä rehun lisäainetta;

5) *muuntogeenisellä rehulla* gm-elintarvike- ja rehuasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyä rehua;

6) *lääkerekulla* eläinlääkkeen tai eläinlääkkeiden ja rehun sekoitusta, joka on valmistettu markkinoille saattamista varten valmiiksi ja tarkoitettu sellaisenaan eläimille syötettäväksi sairautta parantavien tai ehkäisevien tai muiden lääkkeellisten ominaisuuksiensa vuoksi;

7) *erityisravinnoksi tarkoitettulla rehulla* markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 3 artiklan 2 kohdan o alakohdassa määriteltyä erityisravinnoksi tarkoitettua rehua;

8) *haitallisella aineella, tuotteella ja eliöllä* sellaista rehussa olevaa ainetta, tuotetta ja eliötä, joka voi aiheuttaa terveydellistä vaaraa eläimille tai eläimistä saatavien tuotteiden kautta ihmisille taikka vaaraa ympäristölle;

9) *etiketillä* markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 3 artiklan 2 kohdan t alakohdassa määriteltyä etikettiä;

10) *rehualan toimijalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toteuttaa mitä tahansa rehun tuotanto-, valmistus- tai jakeluvaihetta, sekä toimijaa, joka käyttää rehuja omistamiensa tai hallitsemiensa elintarviketuotantoeläinten ruokkimiseen; rehualan toimijana ei kuitenkaan pidetä toimijaa, joka harjoittaa yksinomaan:

a) yksityiseen kotikäyttöön tarkoitettujen elintarviketuotantoeläinten ruokintaa;

b) rehun valmistusta omistamilleen tai hallitsemilleen muille kuin elintarviketuotantoeläimille;

c) lemmikkieläinten ruoan vähittäiskauppaa;

d) hoito- tai vapaa-ajankalastusta;

11) *tuotanto-, valmistus- ja jakeluvaiheella* mitä tahansa vaihetta rehun alkutuotannosta rehun toimittamiseen lopulliselle käyttäjälle;

12) *rehun alkutuotannolla* rehuhygieniasetuksen 3 artiklan f kohdassa määriteltyä rehun alkutuotantoa;

13) *laadunvarmistuksella* rehualan toimijan omaa valvontajärjestelmää, jolla toimija pyrkii varmistamaan, että rehu ja sen käsittely täyttävät niille asetetut vaatimukset;

14) *markkinoille saattamisella* yleisen elintarvikeasetuksen 3 artiklan 8 kohdassa määriteltyä rehujen saattamista markkinoille;

15) *jäljitettävyydellä* mahdollisuutta jäljittää rehu kaikissa tuotanto-, valmistus- ja jakeluvaiheissa sekä seurata sitä näissä vaiheissa;

16) *maahantuonnilla* tuontia muusta kuin Euroopan unionin jäsenvaltiosta;

17) *maastaviennillä* vientiä muuhun kuin Euroopan unionin jäsenvaltioon;

18) *sisämarkkinakaupalla* tuontia muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen sekä vientiä Suomesta toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon;

19) *salmonellabakteerilla* kaikkia *Salmonella*-sukuun kuuluvia bakteereita.

Mitä tässä laissa säädetään Euroopan unionista tai Euroopan unionin jäsenvaltioista, koskee myös Euroopan talousaluetta ja siihen kuuluvia valtioita.

7 §

Rehuaineet

Rehuaineiden tulee olla laadultaan, koostumukseltaan ja muilta ominaisuuksiltaan selaisiä, että ne soveltuvat eläinten ruokintaan.

Euroopan unioni julkaisee yhteisön rehuaineluettelon markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 24 ja 26 artiklan mukaisesti.

Lemmikkieläinten rehuseoksissa voidaan rehuaineen erityisnimen sijaan käyttää sen ryhmän nimeä, johon rehuaine kuuluu markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 17 artiklan mukaisesti.

Tarkempia säännöksiä 3 momentissa tarkoitetuista rehuaineryhmistä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

9 §

Erityisravinnoksi tarkoitettut rehut

Erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen tulee olla laadultaan, koostumukseltaan ja

muilta ominaisuuksiltaan eläinten erityisiin ravitsemuksellisiin tarpeisiin soveltuvia.

Vain sellaisia erityisravinnoksi tarkoitettuja rehuja, jotka Euroopan unioni on hyväksynyt erityisravinnoksi tarkoitettun rehun käyttötarkoitukseluettelo, saa valmistaa, saatataa markkinoille, käyttää rehujen valmistukseen tai eläinten ruokintaan sekä tuoda. Käyttötarkoitukseluettelon päivittämisestä säädetään markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 10 artiklassa.

Tarkempia säännöksiä erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen hyväksymisen edellytyksistä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella sen mukaan kuin niistä säädetään Euroopan unionin rehulainsäädännössä.

14 §

Rehusta annettavia tietoja koskevat yleiset vaatimukset

Rehun pakkauksessa, etiketissä, saateasiakirjassa, esitteessä, mainoksessa tai muuten markkinoinnin ja rehun esillepanon yhteydessä rehusta on annettava totuudenmukaiset ja riittävät tiedot.

Rehuaineiden ja rehuseosten merkinnöissä ja esillepanossa sallittavien väittämien periaatteista säädetään markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 13 artiklassa.

15 §

Rehujen merkintävaatimukset

Rehuaineiden ja rehuseosten pakollisista merkinnöistä ja niiden esittämisestä säädetään markkinoille saattamista ja käyttöä koskevassa asetuksessa, TSE-asetuksessa, gmelintarvike- ja rehuasetuksessa, gmo-jäljitetävyysasetuksessa sekä sivutuoteasetuksessa. Rehuaineista ja rehuseoksista voidaan antaa myös muita tietoja edellyttäen, että noudatetaan markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen yleisiä periaatteita ja että tiedot ovat yksiselitteisiä sekä mitattavissa ja perusteltavissa. Rehun lisäaineiden ja esiseosten merkintävaatimuksista säädetään EY:n lisäaineasetuksessa.

Säännösten vastaisen rehuaineen ja rehuseoksen merkitsemisestä säädetään markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 20 artiklassa.

Loppukäyttäjille suoraan tai välillisesti tarkoitettujen rehujen merkinnät on oltava ainakin suomen ja ruotsin kielellä. Rehussa, jota myydään vain yksikielisessä kunnassa, voidaan kuitenkin käyttää tämän kunnan kielellä olevia yksikielisiä merkintöjä. Kaksikielisessä kunnassa myyntipaikalla pakattuun rehuun sekä irtorehuun, jota rehun valmistaja toimittaa suoraan loppukäyttäjälle ja rehuun, jota rehualan alkutuotannon toimija toimittaa toiselle rehualan alkutuotannon toimijalle, voidaan merkinnät tehdä kyseisen loppukäyttäjän omalla kielellä, joko suomeksi tai ruotsiksi.

Rehuaineista ja rehuseoksista ilmoitettavien energia- ja valkuaisarvojen tulee perustua Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksen julkaisemiin laskentaperusteisiin, jollei Euroopan unionin lainsäädännössä muuta säädetä.

Tarkempia säännöksiä rehuaineiden ja rehuseosten energia- ja valkuaisarvon määrittämisestä, ilmoittamisesta ja merkitsemisestä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

15 a §

Rehujen pakkausvaatimukset

Rehujen on oltava turvallisesti ja tuotteen ominaisuudet huomioon ottaen asianmukaisesti pakattuja.

Rehuaineiden ja rehuseosten pakkausvaatimuksista säädetään markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan asetuksen 23 artiklassa ja lisäaineiden ja esiseosten pakkausvaatimuksista EY:n lisäaineasetuksen 16 artiklassa.

18 §

Ilmoitusvelvollisuus

Rehualan toimijan on tehtävä Elintarviketurvallisuusvirastolle kirjallinen ilmoitus toiminnastaan ja sen olennaisista muutoksista sekä toiminnan lopettamisesta rekisteröintiä

varten siten kuin rehuhygieniasetuksen 9 artiklassa säädetään. Ilmoitusvelvollisuus ei kuitenkaan koske rehualan toimijoita, jotka yksinomaan toimittavat pieniä määriä tuottamiaan alkutuotannon tuotteita suoraan paikalliselle maatilalle siellä edelleen käytettäväksi.

21 §

Rehualan toimijan tiedonantovelvollisuus

Jos rehualan toimijalla on syytä epäillä, et-tei sen markkinoille saattama tai käyttämä rehu täytä rehujen turvallisuutta koskevia vaatimuksia taikka laadunvarmistuksessa havaitaan haitallisten aineiden, tuotteiden tai eliöiden suurimpien sallittujen enimmäispitoisuuksien ylittyneen, siitä on välittömästi ilmoitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Tarkempia säännöksiä ilmoituksen tekemisestä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Määräysten vastaisen rehun markkinoilta poistamisesta säädetään yleisen elintarvikeasetuksen 20 artiklassa.

31 §

Saapumisilmoitus ja näytteenotto sisämarkkinakaupassa

Toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavasta rehuerästä, joka voi aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle taikka ympäristölle, on rehualan toimijan ilmoitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle ennen erän tuontia Suomeen näytteenottoa varten.

Suomeen toimitettavaa rehua voidaan säilyttää valvontaviranomaisen hyväksymässä paikassa, kunnes valvontaviranomainen antaa luvan rehun markkinoille saattamiseen. Valvontaviranomainen antaa luvan vasta saatuaan riittävän selvityksen siitä, että Euroopan unionin rehulainsäädännössä sekä tässä laissa ja sen nojalla säädetty vaatimukset täyttyvät.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset 1 momentissa tarkoitettujen rehujen arvioinnista ja näytteenotosta sekä siitä, milloin ja miten rehualan toimijan on tehtävä saapumisilmoi-

tus rehuerästä Elintarviketurvallisuusvirastolle ja mitä tietoja rehusta on ilmoitettava.

32 §

Ennakkoilmoitus ja näytteenotto maahantuotavasta rehusta

Maahantuotavista, valvonta-asetuksen 15 artiklan 5 kohdassa ja 17 artiklan 1 kohdan 2 kappaleessa tarkoitetuista rehueristä on rehualan toimijan ennen erän vastaanottamista ilmoitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle näytteenottoa varten.

Maahantuotavaa rehua voidaan valvontaviranomaisen määräyksestä säilyttää tullin valvonnassa valvontaviranomaisen hyväksymässä paikassa, kunnes valvontaviranomainen on saanut riittävän selvityksen siitä, että Euroopan unionin rehulainsäädännössä sekä tässä laissa ja sen nojalla säädetty vaatimukset täyttyvät.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset siitä, milloin ja miten rehualan toimijan on tehtävä ennakkoilmoitus 1 momentissa tarkoitetuista rehueristä Elintarviketurvallisuusvirastolle, mitä tietoja rehusta on ilmoitettava sekä siitä, miten näytteenotto ja muu maahantuontitar- kastus tulee suorittaa.

41 §

Kielto

Valvontaviranomainen voi kieltää rehun:

3) markkinoille saattamisen tai käytön, jos rehu, sen pakkaaminen tai siitä annettavat tiedot eivät täytä Euroopan unionin rehulainsäädännössä taikka tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä vaatimuksia, jos rehua käytetään sen käyttöohjeiden vastaisesti, jos rehun valmistaja, markkinoille saattaja tai käyttäjä on laiminlyönyt 18 §:n mukaisen ilmoitusvelvollisuuden, jos valmistajaa, markkinoille saattajaa tai käyttäjää ei ole hyväksytty 20 §:n mukaisesti taikka jos rehun tuotantoympäristössä tai kuljetuskalustossa on todettu salmonellabakteeri;

46 §

Rangaistussäännös

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta

— — — — —
3) rikkoo 16 §:n nojalla annettua tilapäistä kieltoa,

— — — — —
on tuomittava, jollei laiminlyöntiä tai te-

Helsingissä 14 päivänä tammikuuta 2011

osta aiheutunutta vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle taikka ympäristölle ole pidettävä vähäisenä taikka jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *rehulakirikkomuksesta* sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2011.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*